כג א מיי' פי"ט מהלכות פסולי המוקדשין הלכה ד ס"ה:

כד ב מיי' פ"י מהלכות פרה אדומה הלכה י"ז:

[וע"ע תוס' מגילה כ. ד"ה דכתיב]

כה ג מיי' פ"ו מהלכות תרומות הלכה ב טוש"ע סימן שלח:

ל ד מיי' פ"ו מהלכות פרה אדומה הלכה י"ג:

לא ה מיי' פ"ג מהלכות מעשר שני הלכה ד:

[שבת כד:]

לב ו מיי' פ"ו מהלכות פרה אדומה הלכה ב סמג עשין לב:

לג ז מיי' פ"י שם הלכה ו סמג עשין לג:

אין נימול אלא ביום · הקשה הר"ר לחמי'ליעטריך פ"ק דקידושין (דף כט. ושם) תוס' ולא לומה לחשה לת מחייבא למול לא בגה חיפוק לי דהוי מצות עשה שהזמן גרמה ביום ולא בלילה דמהאי טעמת פטרינן לחשה מלילית וי"ל דלר' לעזר ברבי שמעון לילעריך והא לימול לשמונה לת חשיב זמן גרמה כיון דמשמונה ולילך כל שעתה זמנו הוא*:

מר סבר דרשינן וביום · תע"ג דמלכתיב ח' ימים דרשינן (שבת דף קלב.) ולא לילות וביום דרשינן (שם) תפילו בשבת מ"מ שפיר דרים מוי"ן לוביום לרבויי כל הני לחלין נימולים אלא ביום:

שלא בזמנו מצרף בין ביום בין בלילה · וח"ת הא (ל) דרשי' *ליתן בקר אבי על מריפתו וכיון דשלא בזמנו הוא למה לריך להמתין עד הבקר ישרפנו במולאי יו"ט ככבר נעשה מתר מקודם ויש לומר דכיון דלא חפשר לשורפו ביו"ט קבע זמנו בבקר אבי: **שהזה** כו' לימלריך להמעוטינן דהזאה כשרה תע"ג דלחטר בתרומה וקדשים כי טמא: **שמותר** בנגיעה · תרומה טיט בין שמותר בשרה · וח"ת מחוסר בשרה יוכיח שמותר בתרומה ולחטר בשרה וי"ל דמה למחוסר בשרה שכן לחטר בנגיעת קדשים ולימה למיעבד ק"ו מתרוייהו מה לטהול יום שלחטר בנגיעת תרומה וקדשים מותר בשרה ערל שמותר בנגיעת תרומה וקדשים כו' דתו ליכא מחוסר בשרה יוכיח: **הרתם** משום דמתים · ולחי' רבנן מודו הכם לשמור ולח תלמר בפ"ק דמנילה (דף ז. ושם) למה לן לזכור למעטוטי טומחה ומגלרוגינום כשבילו מבחוץ חיפוק לי דערל הוא לשמור וי"ל דטומחה כיון דלח לשמר למול לח מתים ולח מיפטר מטעם ערל ח"ל ה"פ הכם משום דמתים ומשיב הכם לר' עקיבא ערל כי טמא לשמר לרבנן לח צריכי לימלריך זכור למעטוטי טומחה: **חרין** מתש"ו · פי' הקונט' דלרבנן ולשמ"ח חיש ולח קטן ולח לשמר כן דשמרין טרף בקלפי (יומא דף מג. ושם) דרים שהלילה חיש להכשיר זר טהור להכשיר החשה והניח מי שיש בו דעת להניח פרט לחש"ו: **הנך** דשמולים הכם כשרים הכא·ומכשיר' טפי בקטן משום דלחי לכלל חיש: **דשקיל** תל ויהיב חד · פי' לחומו שעוקן החפר בתוך מי מקוה הוח עלמו יערב המים והחפר יחד: **ונתן** ולח ונחנה · קרא יחירא קלרים ולח דרים מדלכתב ונתן ולח ונחנה כדלכתי כל התורה כלשון זכר נחמרה:

אמר לך א"כ נימא (ה) לרא ולקח מא' ולקח דאפי' חנך דפסולין דתם בשרים הכא·אי הכי אשה נמי ונתן ולא ונתנה, ורבנן אי כתב ולקח ונתן הוה אמינא דשקיל חד ויהיב חד, כתב רחמנא ולקחו ואי כתב רחמנא ולקחו ונתנו ה"א דשקלי תרי ויהבי תרי, כתב רחמנא ולקחו ונתן דאפי' שקלי תרי ויהיב חד, והזה

הכי (ג)הלמ מקום תומרת דפרה היה לחבל לעניין מגע תרומה ערל מומר: דמתים · לירלות בעזרה: ותזדו לטומחיהו · ר' יהודה ורבנן לחילינהו לעיל בתגדולגינום: הכל כשרים · כל המומרים כשרין לקדש מי חטאת לפי' לשפ חבל בשרים · ולקחו לטומח · בתר לסיפא חמרה עבודה דקידוש ולין עבודה מפסקת בינתים: הגך דפסולים בהסיפא פסולים לקידוש · והכם (יומא דף מג.) דרסינן ונשחט חיש ולח קטן מהור לשמר בפרק טרף בקלפי (שם דף מב:) כל הפרשה כולה מקשו מוינא מיד מקשו (ג)(ע"ש) סוגיא *דשמטתא הכי ליתיה הכם: תם כן · ההוחו לסיפא נקט לגבי מקדש לכתוב ולקח לומת כי היכי דכתב בהסיפא ותפוק לגון יחיד: תפילו הגך דפסולין הכם · כגון קטן: דשקל חד · לפרה ויהיב חד מים: הטהור

אין נימולין אלא ביום שלא בזמנו נימולין ביום ובלילה מאי לאו בהא קמיפלגי רמר סבר משוך דאוריימא ורב סבר משוך-דרבנן, ותסברא קטן שעבר זמנו מי איכא למ"ד דרבנן אלא דכולי עלמא משוך-דרבנן, וקטן שעבר זמנו דאוריימא והכא בהא קמיפלגי רמר סבר דרשינן וביום ורב סבר לא דרשינן "וביום" כי הא דיתיב רבי יוחנן וקדריש "נותר בזמנו אינו נשרף אלא ביום, שלא בזמנו נשרף בין ביום בין בלילה" ואיתיביה רבי אלעזר לרבי יוחנן אין לי אלא נימול לשמיני שאין נימול אלא ביום, מנין לרבות לתשעה לעשרה לאחד עשר לשנים עשר (מנין) תלמוד לומר "ביום" ואפילו למאן דלא *דרשינן ו"ו, ואי"ו והי"ו דרשינן, אישתיק, כתר דנפק א"ל רבי יוחנן לר"ל ראיתי לבן פדת שיושב ודורש כמשה מפי הגבורה? א"ל ר"ל דידיה היא מתניתא היא, היכא תנא ליה? בתורת כהנים, נפק "תנייה" בתלתא יומי וסברה בתלתא ירחי. אמר רבי אלעזר *ערל *שהזה הזאתו כשרה מידי דהוה אטבול יום שאע"פ שאסור בתרומה "כשר בפרה, מה" לטבול יום שכן "מותר" במעשר, אטו אנן לאפילה קאמרינן, אנן לנגיעה קאמרינן: ומה טבול יום שאסור בנגיעה בתרומה מותר בפרה ערל שמותר בנגיעה אינו דין שמותר בפרה תניא נמי הכי ערל שהזה הזאתו כשרה ומעשה היה והכשירו חכמים הזאתו מיהא

*טומטום שקידש קידושיו פסול מפני שהוא ספק ערל וערל פסול לקדש, ואנדרוגינוס שקידש קידושיו כשר רבי יהודה אומר אף אנדרוגינוס שקידש קדושיו פסולים מפני שספק אשה ואשה פסולה מלקדש קתני מיהא ערל וספק ערל פסול מלקדש אמר רב יוסף האי תנא תנא דבי רבי עקיבא הוא *דמדבי ליה לערל כטמא דתניא *ר"ע אומר °איש איש לרבות הערל אמר רבא הוה יתיבנא קמיה דרב יוסף וקשיא לי: לא לישתמיט תנא ולימני הערל והטמא ולימא ר' עקיבא היא דלא והא קתני *הערל והטמא פסורים מן הבאים בשם משום דמאים, ואודי לטעמיה דתניא °וכל כשרים לקדש חוץ מחרש שוטה וקטן רבי יהודה מכשיר בקטן ופוסל באשה ובאנדרוגינוס מאי טעמא דרבנן דכתיב °וכל הנך דפסלי באסיפה פסולין בקדושי רבי יהודה דכשרין באסיפה בשרים בקדושי ורבי יהודה

(ה) גם' ת"כ ממת בהאי קרא ולקח: (ג) רש"י ד"ה לא ליתמעיט וכו' מדלא לתכתוב הכי שמע מיניה הכא מסוס: (ג) ר"ה הגך דפסולים וכו' מיד משמע וכולה סוגיא דפרשתא הכי ליתיה התם. ר"ב ועי"ש בפרש"י דף מ"ג על חיש מהור דכתיב גבי טומאה דערוך למדרש מעון היפוך הדרשה דכתוב הקודש-כדי לכוון משמע מוינא מיד משמע דלא"כ ליתיה מיניה פ"ש וה"ה הכא: (ד) תוס' ד"ה שלא וכו' הכי הכ דדרשי:

הגהות הב"ח

(ו) שם ולקח: (ז) ר"ש ד"ה לא ליתמעיט וכו' מדלא לתכתוב הכי שמע מיניה הכא מסוס: (ג) ר"ה הגך דפסולים וכו' מיד משמע וכולה סוגיא דפרשתא הכי ליתיה התם. ר"ב ועי"ש בפרש"י דף מ"ג על חיש מהור דכתיב גבי טומאה דערוך למדרש מעון היפוך הדרשה דכתוב הקודש-כדי לכוון משמע מוינא מיד משמע דלא"כ ליתיה מיניה פ"ש וה"ה הכא: (ד) תוס' ד"ה שלא וכו' הכי הכ דדרשי:

תשובות

מגיה

קוטיות

נוסחא

ערך שהזה (א' תוספות ד"ה הגך דפסולים) הגאה

מגיה

מהר"ר יהונתן הכהן מלוניל ז"ל

[נוסחא]

תוספתא דפרה פ"ד

[נעיל פה: ושם]

* עי' רש"י [ועי' לקמן כ"ה ב']

ערכין ג.

ר"א הקפר בשאומר ר"ש בן יוחאי אומר וכו'

[תוספתא דפרה פ"ד]

מגיה ד:

[נעיל פ. לקמן מד.] ויקרא כה: ד

אי איש מאנשי אהרן והוא בדוחק או צ"ל בקונטרס דא ישמע"ל אחר אהרן

[תגיגה שם]

שבת קנ. יומא מג. שבועין ג. פרה פ"ח מ"ד

באמבטי יו"ט

ואפשר איך שקיל את אפר הפרה ושוח אחוף לאחרה בשבת ושוח אחוף לאחרה בשבת ובפרה אדומה ובפרה לדעת שהרי הוא נצרך לאחרות לאחרות לו' ולקחו אחרות היא

[נעיל פה: ושם]

ונקחו [נעיל פה:] אחרות אלו אחרות אלו ונתן אלו אחרות אלו אחרות אלו כלי

ת"ש אל כלי